

УКРАЇНА

**УРЯДОВИЙ УПОВНОВАЖЕНИЙ У СПРАВАХ
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ**

Government Agent
before the European Court of Human Rights
Ukraine

вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001, Україна

Agent du Gouvernement
auprès de la Cour Européenne des Droits de l'Homme
l'Ukraine

13, Horodetskyi St. Kyiv, 01001, Ukraine

Тел.: +380 44 278-37-23, факс.: +380 44 271-17-83
E-mail: themis@minjust.gov.ua http://www.minjust.gov.ua

08.06.2015 № 12.01-26/3631

На № _____

Міністерство внутрішніх справ України
вул. Академіка Богомольця, 10, м. Київ, 01601

✓ **Національна академія внутрішніх справ**
пл. Солом'янська, 1, м. Київ - ДСП, 03035

ГУМВС України в Дніпропетровській області
вул. Красна, 20-а, м. Дніпропетровськ, 49101

Жовтневий РВ Дніпропетровського МУ
ГУМВС України у Дніпропетровській області
вул. Жуковського, 11, м. Дніпропетровськ, 49044

*Щодо виконання рішення Європейського суду
з прав людини у справі «Ігнаткіна проти України»*

21 травня 2015 року Європейським судом з прав людини (далі – Європейський суд) ухвалено остаточне рішення у справі «Ігнаткіна проти України», заява № 70758/12.

У вказаному рішенні Європейський суд констатував порушення процесуального аспекту статті 3 та пункту 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) з огляду на неефективне розслідування та надмірно тривале провадження відповідно у справі за фактом побиття заявниці.

Крім того, Європейський суд зобов'язав державу сплатити заявниці 16000 (шістнадцять тисяч) євро відшкодування моральної шкоди.

Факти справи та суть порушень зазначено у стислому викладі рішення, що додається.

ВДЗР НАВС	
Вх. №	2015 р.
Дод.	2015 р.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» та п. 1 ст. 46 Конвенції рішення Європейського суду є обов'язковими для виконання Україною.

Під виконанням рішення Європейського суду слід розуміти виплату відшкодування, а також вжиття державою додаткових заходів індивідуального характеру, спрямованих на усунення конкретного порушення, визначеного в рішенні Європейського суду, та заходів загального характеру, спрямованих на усунення підстав для надходження до Європейського суду аналогічних заяв проти України у майбутньому.

За цими критеріями Комітет міністрів Ради Європи (далі – Комітет міністрів) здійснює оцінку виконання державою рішень Європейського суду, виходячи з інформації, наданої державними органами щодо заходів, вжитих на виконання вказаного рішення. Відповідні положення закріплені у Правилах Комітету міністрів щодо контролю за виконанням рішень Європейського суду та умов дружнього врегулювання (від 10 травня 2006 року).

Обсяг та суть заходів індивідуального та загального характеру, необхідних для виконання кожного конкретного рішення Європейського суду, безпосередньо залежать від характеру порушень, констатованих Європейським судом.

У своєму рішенні Європейський суд серед іншого зазначив, що «хоча заявниця подала скаргу про її побиття до міліції наступного дня після події, кримінальну справу за фактом побиття останньої було порушено лише приблизно через три місяці. У 2001-2003 роках райвідділом міліції було винесено кілька постанов про зупинення розслідування, що були скасовані як безпідставні. Внаслідок службової недбалості працівників міліції З. виїхав до Німеччини та перебував там близько п'яти років і восьми місяців, в результаті чого провадження у кримінальній справі було надмірно тривалим» (п. 65 рішення).

Виходячи із висновків Європейського суду у цій справі органи внутрішніх справ України повинні вжити таких заходів загального характеру для виконання цього рішення Європейського суду та попередження аналогічних порушень в майбутньому:

1) забезпечити професійну підготовку працівників органів внутрішніх справ з питань вивчення Конвенції та практики Європейського суду, зокрема щодо стандартів ефективного розслідування;

2) забезпечити неухильне дотримання положень чинного законодавства України, в тому числі Конвенції та практики Європейського суду під час проведення досудових розслідувань на національному рівні;

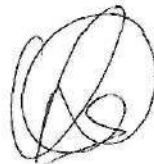
3) довести до відома працівників органів внутрішніх справ всіх рівнів висновки Європейського суду по цій справі.

Про будь-які заходи, організовані для працівників органів внутрішніх справ, щодо стандартів ефективного розслідування відповідно до положень Конвенції та практики Європейського суду прошу повідомляти Урядового уповноваженого.

Окремо повідомляю, що найближчим часом автентичний переклад вказаного рішення буде надруковано у збірнику нормативно-правових актів «Офіційний вісник України» та розміщено на сайті Міністерства юстиції України (www.minjust.gov.ua).

З метою забезпечення належного звітування держави перед Комітетом міністрів прошу повідомити про результати розгляду цього листа до 30 липня 2015 року.

Додаток: стислий виклад рішення у справі «Ігнаткіна проти України» на 2 арк.

О.В. Давидчук
В.о. Урядового уповноваженого

Вик: І. Кислова, 279-54-51.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ
СПРАВА «ІГНАТКІНА ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF IGNATKINA v. UKRAINE)

Заява № 70758/12

Стислий виклад рішення від 21 травня 2015 року

17 грудня 1999 року заявниця подала до Жовтневого РВ Дніпропетровського МУ ГУМВС України в Дніпропетровській області заяву про те, що 16 грудня її побив З. Після того, як допитаний З. заперечив факт побиття заявниці, у порушенні кримінальної справи було відмовлено. Заявниця кілька разів повторно зверталась із заявами про вчинення щодо неї злочину. Кримінальну справу було зрештою порушено 5 квітня 2000 року.

За результатами проведення судово-медичного освідчення заявниці у неї виявлено черепно-мозкову травму, струс мозку, синець в області правої вилиці, посттравматичний правосторонній кохлеїт, крововиливи на зовнішній поверхні лівого та правого стегон і на правій гоміліці. Повторними судово-медичними експертизами ці висновки було підтверджено, та встановлено, що часткова, а потім і повна непрацездатність заявниці могли бути спричинені її побиттям 16 грудня 1999 року.

Провадження у кримінальній справі щодо З. неодноразово зупинялось та закривалось. Відповідні постанови органів внутрішніх справ скасовувались вищестоящим органом внутрішніх справ, прокуратурою або судом як передчасні. Крім того, справа тричі поверталась із суду до органів прокуратури та внутрішніх справ на додаткове розслідування, а одного разу – на новий розгляд до суду нижчої інстанції.

Внаслідок службової недбалості працівників райвідділу міліції З. виїхав до Німеччини та перебував там близько п'яти років та восьми місяців. Лише 27 жовтня 2009 року Генеральна прокуратура України надіслала до органів влади Німеччини запит про його видачу (екстрадицію).

Після того, як З. було екстрадовано в Україну, вироком районного суду від 14 травня 2012 року його визнано винним у заподіянні заявниці тяжких тілесних ушкоджень та призначено покарання у вигляді позбавлення волі строком на три роки, а також зобов'язано сплатити заявниці відшкодування моральної і матеріальної шкоди. Апеляційний суд Дніпропетровської області зазначений вирок скасував, а справу направив на додаткове розслідування.

У зв'язку із закінченням строків давності притягнення до кримінальної відповідальності кримінальну справу щодо З. судом було закрито. Вищий спеціалізований суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ скасував відповідні рішення нижчестоящих судів та повернув справу на новий розгляд. У зв'язку з тим, що З. продовжує ухилятися від суду, його оголошено у розшук, а провадження у справі зупинено до встановлення місцезнаходження останнього.

До Європейського суду з прав людини заявниця скаржилася за статтями 3 та 13 Конвенції, що розслідування за фактом її побиття було тривалим та неефективним. Європейський суд вирішив розглядати цю скаргу виключно у процесуальному аспекті статті 3 Конвенції. Крім того, заявниця окремо скаржилася за пунктом 1 статті 6 Конвенції на надмірну тривалість провадження.

Розглянувши скаргу заявниці за статтею 3 Конвенції, Європейський суд зазначив, що відповідну кримінальну справу було порушено лише через три місяці, справа неодноразово поверталась на додаткове розслідування та новий розгляд судом першої інстанції, а внаслідок службової недбалості працівників міліції З. виїхав до Німеччини, внаслідок чого провадження у кримінальній справі було надмірно тривалим. Європейський суд також нагадав, що повторювані повернення справи на новий розгляд у межах одного провадження вказують на наявність серйозних недоліків судової системи. У зв'язку з вищезазначеним Європейський суд зробив висновок, що розслідування було неефективним, а його тривалість – невиправдано довгою. Тому було порушення процесуального аспекту статті 3 Конвенції.

У відповідь на скарги заявниці за пунктом 1 статті 6 Конвенції Європейський суд вказав, що кримінальне провадження у справі триває вже протягом одинадцяти років. Європейський суд зазначив, що хоча досудове розслідування дійсно вимагало проведення судово-медичних експертиз, допитів свідків та кількох відтворень обстановки та обставин події, він не вважає, що справа була особливо складною. Європейський суд дійшов висновку, що при проведенні розслідування у кримінальній справі щодо З. допущено невиправдану затримку, з приводу чого Уряд не надав жодного прийнятного пояснення. Відповідно, було порушення пункту 1 статті 6 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Оголошує скарги за статтею 3 та пунктом 1 статті 6 Конвенції прийнятними, а решту скарг у заяві – неприйнятними;

2. Постановляє, що було порушення процесуального аспекту статті 3 Конвенції;

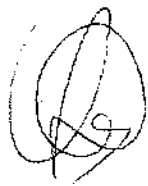
3. Постановляє, що було порушення вимоги «розумного строку», закріпленої пунктом 1 статті 6 Конвенції;

4. Постановляє, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці 16 000 (шістнадцять тисяч) євро відшкодування моральної шкоди та додатково суму будь-яких податків, що можуть нараховуватися, ця сума має бути конвертована у валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

5. Відхиляє решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.»

A handwritten signature or mark, possibly initials, enclosed within a circular scribble.